3

R. 1925.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA SPRAWIEDLIWOŚCI.

WARSZAWA. № 10. 15 maja 1925.

TREŚĆ:

OKÓLNIKI: Str.

PISMA OKÓLNE:

OKÓLNIK № 1040/II. G. S./25

w sprawie

skreślania sum, doliczonych do wymierzonej w rachunku należności tytułem opłaty stemplowej.

Do wszystkich władz i urzędów Ministerstwa Sprawiedliwości.

Wystawcy rachunków dla władz i instytucyj państwowych doliczają nieraz do sumy należności, wymienionej w rachunku, kwotę uiszczonej od danego rachunku opłaty stemplowej, przerzucając w ten sposób ciężar tej opłaty na Skarb Państwa.

Ponieważ wspomniane przerzucanie powoduje, że Skarb Państwa, zwracając wystawcy uiszczoną przezeń opłatę, nie otrzymuje jej wcale, proszę na podstawie okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 28 marca 1925 r. D. P O. L. 1661/VII:

1) o zaniechanie zamieszczania w prywatno-prawnych umowach z przedsiębiorcami klauzul, przerzucających już zgóry ciężar opłaty stemplowej na Skarb Państwa;

2) o skreślanie — w braku takiej klauzuli — przy regulowaniu należności przedsiębiorców, opłat stemplowych, doliczonych przez nich w rachunkach do sum tych rachunków.

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1041/II. O./25

w sprawie

aktów osobowych b. funkcjonarjuszów pocztowych rosyjskich.

Do Panów Pierwszego Prezesa i Pierwszego Prokuratora Sądu Najwyższego, Panów Prezesów i Prokuratorów wszystkich sądów oraz Panów Naczelników więzień w okręgach sądów apelacyjnych w Warszawie, Lublinie i Wilnie.

Nadesłane przez Generalną Dyrekcję Poczt i Telegrafów pismo okólne z dnia 6 kwietnia 1925 r. № 4506 Pr. niniejszem podaję do wiadomości:

„Generalna Dyrekcja Poczt i Telegrafów zawiadamia, że w myśl umów Traktatu Ryskiego otrzymała z Rosji Sowieckiej akta osobowe funkcjonarjuszów pocztowych b. Zarządów poczt rosyjskich na ziemiach polskich.

Ponieważ nie jest wykluczonem, że niektórzy b. funkcjonarjusze pocztowi wstąpili do służby polskiej w innych działach administracji państwowej i że czas poprzedniej rosyjskiej pocztowej służby państwowej mógł zostać im zaliczony przez Komisje weryfikacyjne w myśl „ustawy z dnia 13 lipca 1920 r.” na zasadzie zaświadczeń — zechce Ministerstwo zwrócić się ewentualnie do Generalnej Dyrekcji Poczt i Telegrafów o odszukanie rosyjskich akt osobowych tych osób”.

Warszawa, dnia 4 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1042/II. A./25

w sprawie

wykonania rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 28 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. № 27 poz. 195).

Do sądów apelacyjnych w Katowicach, Krakowie i Lwowie, sądów okręgowych w okręgach sądów apelacyjnych w Krakowie i Lwowie, oraz sądu okręgowego w Cieszynie.

Rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 28 lutego 1925 r. (Dz. U. R. P. № 27 poz. 195) uchylono postanowienia ustępu

drugiego i trzeciego § 6 rozporządzenia b. austr. Ministrów: Sprawiedliwości, Spraw Wewnętrznych i Rolnictwa z dnia 25 lipca 1897 r. № 175 Dz. U. P. austr. o oszacowaniu nieruchomości, według których sądy apelacyjne obowiązane były zawiadamiać Redakcję Dziennika Urzędowego Ministerstwa Sprawiedliwości o zmianach w listach znawców dla oszacowań nieruchomości, sądy zaś pierwszej instancji miały niezwłocznie uwidaczniać te zmiany w swoich listach.

Uchylenie tych postanowień nie powoduje oczywiście uchylenia dotychczasowej praktyki, według której sądy apelacyjne podawały wiadomość o każdoczesnej zmianie w liście znawców sądom, położonym w ich okręgu apelacyjnym, te zaś na podstawie tych wiadomości uwidaczniały zmiany w swoich listach znawców.

Warszawa, dnia 4 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

OKÓLNIK № 1044/II. G. S./25

w sprawie

funduszu zaliczkowego na uposażenie służbowe na maj i czerwiec 1925 r.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 28 kwietnia 1925 r. L. DK. 1769/WAK zawiadamiam, iż norma funduszu zaliczkowego na uposażenia służbowe ustalona została na maj i czerwiec 1925 r. w wysokości 10% uposażenia służbowego za maj 1925 r. pomnożonej przez dwa.

Fundusz ten tworzy się i zarachowuje w sposób określony w okólnikach z dnia 21 lutego 1924 r. № 840/II. G. S./24 (Dz. Urz. № 5/24) i z dnia 21 listopada 1924 r. № 957/II. G. S./24 (Dz. Urz. № 23/24).

Warszawa, dnia 4 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1046/II. O./25

w sprawie

wyższego uposażenia z tytułu studjów wyższych (art. 100 ustawy uposażeniowej).

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa w całem Państwie.

Prezydjum Rady Ministrów pismem z dnia 21 kwietnia 1925 r. № 6540 nadesłało następujący okólnik № 53:

„Wobec stwierdzonego przez Najwyższą Izbę Kontroli mylnego stosowania przez niektóre władze art. 100 ustawy uposażeniowej z dnia 9 października 1923 r., przyznającego urzędnikom i oficerom, którzy ukończyli studja wyższe, przy pierwszem zaliczeniu po wejściu w życie tej ustawy uposażenie o jeden szczebel wyższe od tego, jakieby im przysługiwało na podstawie art. 98, Prezydjum Rady Ministrów oznajmia, iż wyżej wymienione postanowienie art. 100 ustawy uposażeniowej jest postanowieniem przejściowem, mającem zastosowanie tylko przy wprowadzeniu w życie tej ustawy, i dotyczy jedynie, jak to niewątpliwie wynika z jego brzmienia, tych urzędników i oficerów, którzy pełnili służbę w dniu wejścia w życie ustawy uposażeniowej, t. j. w dniu 1 października 1923 r., nie dotyczy natomiast tych, którzy wstąpili do służby dopiero po dniu 1 października 1923 r."

O tem zawiadamiam w celu zastosowania się.

Warszawa, dnia 5 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKÓLNIK № 1047/I. U./25

w sprawie

perjodycznych wykazów statystycznych z rejestrów handlowych i kart upadłości.

Do wszystkich sądów konkursowych w okręgach sądów apelacyjnych: krakowskiego, katowickiego, lwowskiego, poznańskiego i toruńskiego.

Odnośnie do rozporządzenia z dnia 4 kwietnia 1923 r. (Dz. Urzęd. № 8 poz. 24) wyjaśniam, że karty indywidualne upadłości (wzór III) należy wypełniać i w tych przypadkach, gdy sąd odmówi otwarcia upadłości, uznając, że masa upadłościowa nie wystarcza na pokrycie kosztów postępowania upadłościowego (§ 73 austr. ord. konk. i § 107 niem. ord. konk.).

W przypadkach powyższych we wzorze III należy wypełnić punkty 1 do 9 i 11, przyczem w pozycji 9 należy podać datę uchwały o odmowie otwarcia postępowania upadłościowego a w pozycji 11 zaznaczyć: „odmowa otwarcia upadłości (§ 73 austr. ord. konk. lub § 107 niem. ord. konk.)"

Warszawa, dnia 7 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

OKÓLNIK № 1048/II. G. S./25

w sprawie

zaliczek do wyrachowania.

Do wszystkich władz i urzędów wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

Kontrola Państwowa stwierdziła, że urzędnicy z wydawanych im na różne cele zaliczek bądź nie czynią żadnych wydatków, bądź też wydatki te usku-

teczniają z kilkumiesięcznem opóźnieniem, przyczem suma wydatków pozostaje nieraz w zbyt nieznacznym stosunku do sumy otrzymanej zaliczki, którą zwraca się całkowicie lub częściowo dopiero w końcu roku.

Jakkolwiek przepisy rachunkowo-kasowe z 1921 r. (Monitor Polski № 285/21) nie określają ściśle terminu dla wyrachowania się z zaliczek, otrzymywanych przez funkcjonarjuszów państwowych, to jednak z uwagi, że końcowy ustęp § 53 powołanych przepisów zawiera postanowienie, iż zaliczki mogą być udzielane tylko na takie wydatki, które wymagają natychmiastowego i bezpośredniego pokrycia; wypadki całkowitego lub częściowego przetrzymywania niezużytych zaliczek przez czas dłuższy nie powinny mieć miejsca, wskazywałoby to bowiem, że odnośny wydatek bezpośredniego i natychmiastowego pokrycia nie wymagał.

Celem zapobieżenia powtarzaniu się tego rodzaju nieprawidłowości, zarządzam na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 12 lutego 1925 r. L. DK. 413/25/WAK, aby urzędnicy z zaliczek, otrzymywanych na wydatki niecierpiące zwłoki, bezwarunkowo składali rachunki niezwłocznie.

Warszawa, dnia 8 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

OKOLNIK № 1051/I. U./25

w sprawie

przekazania niektórych spraw prywatno-prawnych Komisjom lub Trybunałom Międzynarodowym.

Do Panów Prezesów sądów apelacyjnych i okręgowych.

Według traktatów zawartych przez Polskę z różnemi Mocarstwami — całe kompleksy spraw z dziedziny prywatno-prawnych stosunków, powstałych przed traktatem lub uregulowanych w tych traktatach, zostały przekazane specjalnym Komisjom lub Trybunałom Międzynarodowym.

Zwraca się uwagę sądów na ścisłe przestrzeganie granic właściwości sądowej w tego rodzaju sprawach, które częstokroć nie podlegają właściwości sądów polskich.

Do takich postanowień należą między innemi art. XVI, XVII i XVIII Traktatu Ryskiego, w których została ustanowiona Mieszana Komisja Rozrachunkowa. Według art. XVII ust. 2 traktatu ta Komisja jest powołana do regulowania powstałych przed 18 marca 1921 r. (dniem podpisania traktatu) stosunków prywatno-prawnych między obywatelami obu państw oraz między obywatelami jednego państwa a Rządem lub instytucjami państwowemi drugiej strony. Sprawy takie są zatem wyjęte z pod właściwości sądów zwyczajnych dopóki Mieszana Komisja Rozrachunkowa nie wyda swego orzeczenia lub też Delegacja Polska w tej Komisji nie oświadczy, że dana sprawa nie wchodzi w zakres jej czynności. W szczególności, gdy nad majątkiem nieobecnego została ustanowiona kuratela i nieobecny osobiście lub przez pełnomocnika żąda uchylenia kurateli i wydania mu mienia,—sąd winien w każdym poszczególnym wypadku stwierdzić państwową przynależność petenta i baczyć, czy mienie to nie należy do cudzoziemca, który jest obecnie obywatelem Z. S. S. R. lub był obywatelem Państwa Rosyjskiego a nie nabył innego obywatelstwa przed 18 marca 1921 r. W razie ustalenia tej okoliczności—sąd niezwłocznie zawiadomi o tem

Główny Urząd Likwidacyjny (Warszawa, ul. Foksal № 3). Terminu w takiej sprawie nie należy wyznaczać wcześniej aniżeli w miesiąc, licząc od daty faktycznego zawiadomienia Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

Warszawa, dnia 14 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

OKÓLNIK № 1052/I. U./25

w sprawie

sporządzania aktów notarjalnych co do mienia należącego do niektórych cudzoziemców.

Do P. p. Notarjuszów.

Sporządzanie wszelkiego rodzaju aktów notarjalnych, odnoszących się do mienia tak nieruchomego jak i ruchomego, należącego przed 18 marca 1921 r. do cudzoziemców, którzy są obecnie obywatelami Z. S. S. R. lub byli obywatelami Państwa Rosyjskiego, a nie nabyli innego obywatelstwa przed 18 marca 1921 r., — jest dopuszczalne jedynie po przedstawieniu przez osobę interesowaną, niezależnie od wszelkich innych zaświadczeń, które mogą być wymagane na mocy odnośnych zarządzeń, — zaświadczenia Głównego Urzędu Likwidacyjnego, że ze strony Delegacji Polskiej w Mieszanej Komisji Rozrachunkowej nie zachodzą przeszkody do rozporządzenia przez właściciela tem mieniem ze względu na odnośne postanowienia Traktatu Ryskiego.

Jeżeli w wydanych przez Ministerstwo Reform Rolnych pozwoleniach na parcelację będzie zastrzeżony warunek, że suma sprzedażna powinna być zatrzymana przez notarjusza, sporządzającego odnośny akt, to czyniący notarjusz winien się do tego bezwarunkowo zastosować i pobrane pieniądze wpłacić do depozytu Ministerstwa Reform Rolnych.

Warszawa, dnia 14 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
A. Żychliński

PISMO OKÓLNE № 883/III. A. W./25

w sprawie

przesyłania więźniów i izolowania gruźlików.

Do wszystkich władz więziennictwa.

Ministerstwo Sprawiedliwości wielokrotnie było powiadamiane, że chorzy więźniowie są przesyłani z jednego więzienia do drugiego bez uzyskania uprzedniej zgody Ministerstwa.

Ponieważ tego rodzaju transporty nie mogą być nadal tolerowane, gdyż tą drogą doskonale roznosi się gruźlicę i inne choroby zakaźne, przeto Ministerstwo Sprawiedliwości przypomina, że należy ściśle przestrzegać przepisy sanitarne, dotyczące przesyłania więźniów, a mianowicie: więzień bez karty ambulatoryjnej nie może być odsyłany, w karcie ambulatoryjnej musi być odnotowany przez lekarza stan zdrowia więźnia natychmiast po przybyciu do

więzienia, jako też w ciągu pobytu w więzieniu i bezwzględnie więzień musi być zakwalifikowany przez lekarza więziennego do transportu.

Jednocześnie Ministerstwo Sprawiedliwości zwraca uwagę, aby więźniowie chorzy na gruźlicę lub podejrzani o gruźlicę byli izolowani od pozostałych i umieszczani w szpitalu więziennym lub przynajmniej w widnych słonecznych celach. W sprawozdaniach jakie mają być nadsyłane do Ministerstwa Sprawiedliwości stosownie do pisma okólnego z dnia 16 lutego 1925 r. № 856/III. A. W./25 bardzo szczegółowo muszą być uwzględniane statystyczne dane o gruźlicy wśród więźniów.

Warszawa, dnia 27 kwietnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 884/II. G. S./25

w sprawie

potrącania opłat emerytalnych w punktach.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa oraz do Pana Prezydenta Komisji Kodyfikacyjnej.

W myśl pisma okólnego № 702/II. O./24 (Dz. Urz. № 8/24) przy obliczaniu w punktach opłat emerytalnych, które mają być potrącane z uposażenia, odrzuca się dziesiętne punktów poniżej 5, powyżej zaś 5 zaokrągla się do całości punktu.

Wobec tego, że pominięcie w powyższem piśmie okólnem wypadków, gdy ułamek wynosi równo 0,5 punktu, wywołuje w praktyce rozbieżność postępowania, gdyż jedne urzędy państwowe ułamki takie zaokrąglają do całości punktu, inne zaś je odrzucają, zawiadamiam, na podstawie okólnika Ministersterstwa Skarbu z dnia 14 marca 1925 r. L. 3129/D. B./Em., że ułamki, wynoszące 0,5 punktu, należy odrzucać narówni z ułamkami poniżej 0,5.

Warszawa, dnia 29 kwietnia 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 886/II. G. S./25

w sprawie

rachunków bieżących w kasach skarbowych.

Do wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Celem właściwego interpretowania postanowień pierwszej części § 16 rozporządzenia Ministerstwa Skarbu z 14 sierpnia 1922 r. L. GUK./3238/WAK o rachunkach bieżących (Monitor Polski № 201 z 1922 r., Dzien. Urz. Min. Skar-

bu № 21 poz. 354 z 1922 r.) zawiadamiam, na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 23 kwietnia 1925 r. L. DK. 166/25/WAK., że z interpretacji § 18 Przep. rach. kas. i § 58 Instr. dla kas skarbowych (Dz. Urz. Min. Skarbu № 45 z r. 1921) wynika jako dalsze następstwo to, iż władze i urzędy wymienione w § 3 lit. b rozporządzenia z dnia 14 sierpnia 1922 r. GUK/3238/WAK., mogą sumami podjętemi z otwartych kredytów i przechowywanemi tymczasowo w kasach skarbowych na rachunkach bieżących, dysponować do końca okresu ulgowego danego roku budżetowego i dopiero przed upływem okresu ulgowego obowiązane są przelać pozostałość na wznowienie kredytu lub na inne właściwe rachunki.

Warszawa, dnia 4 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

PISMO OKÓLNE № 887/II. G. S./25

w sprawie

pokrywania kosztów podróży i diet.

Do wszystkich władz asygnujących wymiaru sprawiedliwości i więziennictwa.

Ze względu na nasuwające się wątpliwości, do której z władz należy pokrywanie kosztów podróży i diet, wyjaśniam na podstawie pisma Ministerstwa Skarbu z dnia 3 stycznia 1925 r. L. 2856/DB/I, że zarówno w wypadkach delegacyj jak i podróży służbowych diety i zwrot kosztów podróży winien wypłacać ten urząd, który zarządza delegację względnie podróż służbową.

Przykłady:

1) Okręgowa Komenda Policji Państwowej w X zwołuje posiedzenie komisji egzaminacyjnej w Szkole policji państwowej w Y, na które zaprasza jednego z członków urzędu prokuratorskiego w X w charakterze egzaminatora.

Prokurator sądu okręgowego w X wysyła w tym celu podprokuratora sądu okręgowego w X, celem wzięcia udziału w tem posiedzeniu i zawiadamia jednocześnie o tem sąd okręgowy w X, jako władzę asygnującą.

W niniejszym wypadku koszty podróży i diet, należne podprokuratorowi wypłaca sąd okręgowy w X jako urząd, który zarządził odnośną podróż służbową.

2) Ministerstwo Sprawiedliwości przydziela do pełnienia obowiązków naczelnika więzienia w L.—referenta Ministerstwa Sprawiedliwości, pozostawiając go na etacie osobowym tegoż Ministerstwa.

W niniejszym wypadku koszty podróży służbowej do miejsca delegacji oraz z powrotem, jak również diety należne na czas delegacji wypłaca Ministerstwo Sprawiedliwości.

Warszawa, dnia 8 maja 1925 r.

Minister Sprawiedliwości:
w z. *Siennicki*
Podsekretarz Stanu

KOMUNIKAT

w sprawie konwersji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922.

Do wiadomości wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości.

„Ministerstwo Skarbu L. DK. 1395/25/WAK. Warszawa, dnia 2 kwietnia 1925 r. Do wszystkich izb skarbowych i śląskiego urzędu wojewódzkiego (Wydział skarbowy).

W myśl rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 18 marca 1925 r. o konwersji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 na 8% pożyczkę konwersyjną (Dz. U. R. P. № 30 z 1925 r. poz. 214) część obligacji wymienionej pożyczki złotej, opiewająca na złote wraz z kuponami, których termin płatności przypada w dniu lub po dniu 1 kwietnia 1925 r. uznaje się za odcinek obligacji 8% pożyczki konwersyjnej o równej nominainej wartości, część zaś obligacji, opiewająca na marki polskie, łącznie z kuponami markowemi od dnia 1 kwietnia 1925 r. podlega opłacie w stosunku 10 groszy za część markową, opiewającą na 10.000 mk. względnie 50 groszy za część markową, opiewającą na 50.000 mk. pol. i część tę anuluje się.

Widocznym dowodem, że część markowa omawianych obligacji została opłaconą i zanulowaną, jest odcięcie kuponów markowych z jednoczesną wypłatą należności za część markową obligacji i ostemplowanie tejże.

Zawiadamiając o tem Ministerstwo Skarbu poleca zarządzić niezwłocznie, aby kasy skarbowe poza siedzibą izby przystąpiły do opłacania zgłaszanych do konwersji obligacji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 według wyżej wskazanych norm, kasy skarbowe zaś w siedzibach izb ponadto do stemplowania obligacji, zgiaszanych do konwersji na miejscu, jako też nadsyłanych przez inne kasy skarbowe w okręgu izby. Odpowiednie stemple (osobny dla stemplowania obligacji, opiewających po 50 zł. i osobny dla stemplowania obligacji, opiewających po 10 zł.) otrzymają izby bezpośrednio z Urzędu Pożyczek Państwowych dla doręczenia miejscowym kasom.

Sumy wypłacone za część markową omawianych obligacji mają wszystkie kasy skarbowe zarachowywać, nie oczekując na otwarcie odpowiedniego kredytu, bezpośrednio na sumy budżetowe (Dz. V § 14 poz. 1 budżetu Ministerstwa Skarbu) na podstawie własnych not rozchodowych.

Odcięte od obligacji kupony markowe, opatrzone numerami od 5 do 10 mają wszystkie kasy traktować jako dokumenty rozchodowe i po dołączeniu do not przesyłać je we właściwych terminach do przełożonej izby, natomiast obligacje mają kasy skarbowe, znajdujące się w siedzibach izb, niezwłocznie ostemplować otrzymanym od izby stemplem (stempel przykładać należy w pozycji poziomej do numeru obligacji), kasy, zaś znajdujące się poza siedzibą izb, mają zatrzymywać je u siebie, a następnie przy spisie przesyłać w odstępach dwutygodniowych do kasy skarbowej w siedzibie izby celem ostemplowania. Na zatrzymane do ostemplowania obligacje kasy, znajdujące się poza siedzibą izb, winny wydawać stronom krótkie potwierdzenie odbioru obligacji.

Otrzymane od kas obligacje winny kasy skarbowe w siedzibach izb ostemplować najpóźniej w ciągu 3 dni od daty otrzymania i odesłać z powrotem do właściwych kas celem doręczenia stronom.

Wypłaty należności za część markową obligacji 8% państwowej pożyczki złotej i przestemplowania winny kasy dokonywać tylko do dnia 31 grudnia 1925 r. (włącznie). Po tym terminie część markowa obligacji i kupony markowe mogą być opłacane wyłącznie według kursu wymiany banknotów markowych na złote.

Po zakończeniu konwersji z dniem 31 grudnia 1925 r. izby skarbowe obowiązane będą arkusze kuponowe zebrane w dwóch osobnych grupach, mianowicie:
1) kupony od obligacji 50.000 markowych ostemplowanych i opłaconych
2) „ „ „ 10.000 „ „ „
ułożyć według kolejności numerów emisyjnych obligacji, powiązać w paczki po sto sztuk, te zaś w paczki po tysiąc sztuk i łącznie z dwoma odnośnemi wykazami przesłać Urzędowi Pożyczek Państwowych. Wykazy zawierać winny szczegółowe wynotowanie wszystkich numerów emisyjnych obligacji.

W końcu nadmienia Ministerstwo Skarbu celem powiadomienia kas skarbowych, że decyzją sądu okręgowego w Warszawie N. V. Z. 1390/24 z dnia 12 grudnia 1924 r. wzbronione zostały na mocy art. 1, 2, 3, 11 i 15 ustawy z dnia 26 lipca 1919 r. wszelkie wypłaty z obligacji 8% państwowej pożyczki złotej z 1922 r. następujących sześciu sztuk obligacji wartości nominalnej po 50 zł. i 50.000 mk. №№ 17325, 17381, 17382, 17383, 41632, 115646, oraz ośmiu sztuk obligacji wartości nominalnej po 10 zł. i 10.000 mk. №№ 101825, 101826, 101827, 101828, 101829, 101830, 101831, 101832.

W razie przedstawienia do konwersji którejkolwiek z wyżej wskazanych obligacji, należy je zatrzymać i, po spisaniu protokółu, przesłać Urzędowi Pożyczek Państwowych Ministerstwa Skarbu w Warszawie, oraz, że zgłoszone do skonwertowania obligacje 8% państwowej pożyczki złotej z 1922 r. winny być zaopatrzone po stronie markowej w sześć kuponów (markowych), t. j. od kuponu № 5 (płatnego w dniu 1 kwietnia 1925 r.) do kuponu № 10 (płatnego w dniu 1 października 1927 r.) włącznie; w razie braku kuponu № 5 kupon ten może być zastąpiony kuponem № 1, 2, 3 lub 4 od obligacji tejże pożyczki nawet opatrzonej innym numerem. W razie braku jednego lub kilku kuponów, obligację można ostemplować, lecz kapitału markowego z tejże obligacji nie należy wypłacać, kuponów markowych w tym wypadku nie należy odcinać, lecz zwrócić je łącznie z obligacją petentowi. Za Ministra Skarbu: (—) *Czauderna* Dyrektor Departamentu Kasowego".

KOMUNIKAT

w sprawie konwersji 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922 r.

Do wiadomości wszystkich władz wymiaru sprawiedliwości.

„Ministerstwo Skarbu L. DK. 1467/WAK. Warszawa, dnia 20 kwietnia 1925 r. Do wszystkich izb skarbowych i śląskiego urzędu wojewódzkiego (Wydział skarbowy).

Nawiązując do okólnika tutejszego z dnia 2 kwietnia 1925 r. L. 1395/WAK Ministerstwo Skarbu poleca izbom zarządzić, aby kasy skarbowe, posiadające w sumach depozytowych obligacje 8% państwowej pożyczki złotej z r. 1922, skonwertowały te obligacje na zasadach podanych w wyżej powołanym okólniku, nie oczekując zarządzeń władz, dysponujących rachunkami depozytowemi.

Sumy przypadające za skonwertowane części markowe obligacji, winny kasy zapisać na dobro rachunków poszczególnych depozytarjuszów i w księdze depozytów.

Specjalnych zawiadomień o zmianach zaszłych na rachunkach poszczególnych depozytarjuszów — kasy nie są obowiązane wysyłać, gdyż władze mogą uzupełnić te rachunki w swych księgach na podstawie półmiesięcznych wykazów szczegółowych sum depozytowych, otrzymanych od kas, a zawierających wpływy z konwersji części markowych obligacji. Za Ministra Skarbu: (—) *Czauderna* Dyrektor Departamentu Kasowego".

ZAWIADOMIENIA.

Wykaz nieobsadzonych etatów w dniu 1 maja 1925 r. w apelacjach: warszawskiej, wileńskiej i lubelskiej.

№ porządkowy		Ilość nieobsadzonych etatów:							
		Prezesów	Wiceprezesów	Sędziów: Sąd. Naj. wzgl. Ap., Ok.	Sędziów: Śledczych	Sędziów: Pokoju	Prokuratorów	Podprokuratorów	Notarjuszów
1	Sąd Najwyższy	—	—	—	—	—	—	—	—
2	„ Apel. w Warszawie . .	—	—	1	—	—	—	—	—
3	„ „ „ Lublinie . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
4	„ „ „ Wilnie	—	1	—	—	—	—	—	—
5	„ Okręg. w Białej. . . .	—	—	—	—	1	—	—	—
6	„ „ „ Białymstoku .	—	—	—	—	—	—	—	—
7	„ „ „ Kaliszu . . .	—	—	—	—	—	—	—	1 (Wieruszów)
8	„ „ „ Łomży . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
9	„ „ „ Łodzi . . .	—	—	—	—	2	—	—	—
10	„ „ „ Mławie . . .	—	—	—	—	—	—	1	—
11	„ „ „ Płocku . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
12	„ „ „ Siedlcach . .	—	—	—	—	—	—	—	—
13	„ „ „ Suwałkach . .	—	—	—	1	1	—	—	—
14	„ „ „ Sosnowcu . .	—	—	1	—	1	—	1	—
15	„ „ we Włocławku. .	—	—	—	—	—	—	—	—
16	„ „ w Warszawie . .	—	—	—	—	—	—	—	2 (Warszawa)
17	„ „ „ Kielcach. . .	—	—	—	—	—	—	—	1 (Radzymin)
18	„ „ „ Lublinie. . .	1	—	1	—	—	—	—	—
19	„ „ „ Piotrkowie . .	—	—	—	—	1	—	—	—
20	„ „ „ Radomiu . .	—	—	1	—	—	—	—	—
21	„ „ „ Zamościu . .	—	—	—	—	3	—	—	—
22	„ „ „ Wilnie . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
23	„ „ „ Grodnie. . .	—	—	1	—	1	—	—	—
24	„ „ „ Łucku . . .	—	—	—	—	6	—	1	—
25	„ „ „ Pińsku . . .	—	—	—	—	—	—	—	—
26	„ „ „ Nowogródku .	—	—	—	—	1	—	1	—
27	„ „ „ Równem . .	—	1	1	—	1	—	—	—

RUCH SŁUŻBOWY.

W SĄDOWNICTWIE.

Mianowani: Ludwik Kaznowski, wiceprezes sądu okręgowego w Białej — prezesem sądu okręgowego w Białej, dnia 17 marca 1925 r.; Maksymiljan Walewski, sędzia sądu okręgowego w Sosnowcu — wiceprezesem sądu okręgowego w Białej, dnia 17 marca 1925 r.; Stanisław Piliczewski, sędzia śledczy zapasowy sądu okręgowego w Kaliszu — sędzią sądu okręgowego w Kaliszu, dnia 24 marca 1925 r.; Dr. Edmund Bernecki, sędzia sądu okręgowego w Grudziądzu — dyrektorem przy sądzie okręgowym w Grudziądzu, dnia 24 marca 1925 r.; Włodzimierz Moritz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Łucku — sędzią sądu okręgowego w Łucku, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Tadeusz Szurlewicz, podprokurator przy sądzie okręgowym w Mławie — sędzią sądu okręgowego w Mławie, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Mikołaj Szuszczewicz, podprokurator przy sądzie okręgowym w Nowogródku — prokuratorem przy sądzie okręgowym w Nowogródku, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Bolesław Nowacki, sędzia śledczy sądu okręgowego w Suwałkach — sędzią sądu okręgowego w Suwałkach, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Dr. Jan Szwarcenberg-Czerny, wiceprezes sądu okręgowego w Krakowie — prezesem sądu okręgowego w Wadowicach, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Laurenty Zahradnik, sędzia powiatowy w Poznaniu — prezesem sądu powiatowego w Poznaniu, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Mikołaj Litwiak, referent Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej — sędzią powiatowym w Wągrowcu, dnia 25 marca 1925 r.; Czesław Gauza, aplikant sądowy w Poznaniu — asesorem sądowym na obwód sądu apelacyjnego w Poznaniu, dnia 28 marca 1925 r.; Stanisław Lenkowski, podprokurator przy sądzie okręgowym w Wilnie — sędzią pokoju zapasowym w okręgu sądu okręgowego w Nowogródku, dnia 31 marca 1925 r.; Kazimierz Daszyński, asesor sądowy — sędzią powiatowym w Gnieźnie, dnia 31 marca 1925 r.; Stefan Grabowski, asesor sądowy w Poznaniu — sędzią powiatowym w Poznaniu, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Dr. Jan Pawłowski, aplikant egzaminowany w Krakowie — sędzią powiatowym w Krotoszynie, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Józef Babiński, sędzia powiatowy w Żywcu — sędzią sądu okręgowego w Wadowicach, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Czesław Iwanicki, sędzia powiatowy w Ulanowie — sędzią sądu okręgowego w Rzeszowie, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Izydor Buła, sędzia powiatowy w Strzyżowie — sędzią sądu okręgowego w Wadowicach, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Jan Jęk, sędzia powiatowy w Mielcu — sędzią sądu okręgowego w Tarnowie, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Adam Kawęcki, podprokurator przy sądzie okręgowym w Tarnowie — sędzią sądu okręgowego w Tarnowie, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Adolf Myszkowski, naczelnik sądu powiatowego w Medenicach — sędzią sądu okręgowego w Rzeszowie, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Eugenjusz Sarjusz Romiszowski — sędzią pokoju w Sarnach w okręgu sądu okręgowego w Równem, dnia 7 kwietnia 1925 r.; Rafał Lederman, sędzia śledczy sądu okręgowego w Piotrkowie z siedzibą w Tomaszowie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Sosnowcu, dnia 8 kwietnia 1925 r.; Kazimierz Chmielewski i Karol Woźniak, sędziowie powiatowi w Grudziądzu — sędziami sądu okręgowego w Grudziądzu, dnia 8 kwietnia 1925 r.; Jan Janiszewski, adwokat w Lublinie — podprokuratorem przy sądzie okręgowym w Bydgoszczy, dnia 8 kwietnia 1925 r.; Ryszard Kurowski, aplikant p. o. sędziego śledczego sądu okręgowego w Łucku — sędzią śledczym I rew. pow. Kowelskiego, sąd okręgowy Łuck, dnia 8 kwietnia 1925 r.; Mieczysław Augustynowicz, aplikant p. o. sędziego śledczego sądu okręgowego w Łucku — sędzią śledczym I rew. pow. włodzimierskiego, sąd okręgowy Łuck, dnia 8 kwietnia 1925 r.; Stefan Morgiewicz — komornikiem przy sądzie okręgowym w Sosnowcu, do odwołania, dnia 3 kwietnia 1925 r.;

Władysław Grzybowski — sędzią pokoju w Kamieńcu Lit., sąd okręgowy Pińsk, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Juljan Jankiewicz, sędzia powiatowy w Ostrowie — sędzią sądu okręgowego w Ostrowie, dnia 9 kwietnia 1925 r.; Zacharjasz Goldgor, sędzia komisoryjny w sądzie powiatowym w Ostrowie — sędzią powiatowym w Ostrowie, dnia 9 kwietnia 1925 r.; sędziowie zapasowi krakowskiego okręgu apelacyjnego: Emil Wojtowicz — sędzią powiatowym w Mielcu, Dr. Karol Bunsch — sędzią powiatowym w Oświęcimiu, Józef Sikora — sędzią powiatowym w Białej; aplikanci egzaminowani: Franciszek Stokłosa — sędzią powiatowym w Żywcu, Dr. Bolesław Kauzal — sędzią powiatowym w Wojniczu, Dr. Stanisław Krzywdziński — sędzią powiatowym w Nisku, Dr. Marjan Łazarski — sędzią powiatowym w Wiśniczu, Dr. Antoni Gumułka — sędzią powiatowym w Strzyżowie, Dr. Maks Hofman—sędzią powiatowym w Chrzanowie, Dr. Franciszek Burnagel — sędzią powiatowym w Krosnie, Dr. Eugenjusz Swider — sędzią powiatowym w Nowym Targu, Dr. Juljan Świderski — sędzią powiatowym w Kolbuszowej, Dr. Władysław Kozub — sędzią powiatowym w Tarnobrzegu, Dr. Zdzisław Daniec — sędzią powiatowym w Strzyżowie, Dr. Fryderyk Rużyczka — sędzią powiatowym w Dukli, Dr. Franciszek Mottl — sędzią powiatowym w Przeworsku, Dr. Adam Kościuszko — sędzią powiatowym w Sokołowie, Dr. Piotr Klimek — sędzią powiatowym w Ulanowie, Dr. Artur Eibenschütz — sędzią powiatowym w Kolbuszowej, wszyscy dnia 10 kwietnia 1925 r.; Dr. Tadeusz Smolecki, sędzia powiatowy w Oświęcimiu — sędzią zapasowym w okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie, dnia 10 kwietnia 1925 r.; aplikanci sądowi: Dr. Marjan Laungenfeld, Dr. Rudolf Makowski, Dr. Marjan Spólnik, Bronisław Łukawski i Dr. Mieczysław Japa — sędziami zapasowymi w okręgu sądu apelacyjnego w Krakowie, dnia 10 kwietnia 1925 r.; Ludwik Bendych, Józef Piec, dnia 25 marca 1925 r., Wacław Krzywopisza, Benjamin Jakób Perelman, Izaak Sztykgold, dnia 27 marca 1925 r., Eljasz Krauskop, Jerzy Finkielkraut, dnia 31 marca 1925 r., Marja Halina Juszkiewiczówna, dnia 4 kwietnia 1925 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie; Hieronim Potemkowski — aplikantem w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Jan Dąbrowski, dnia 4 kwietnia 1925 r., Zbigniew Turski, Franciszek Wismont, dnia 9 kwietnia 1925 r. — aplikantami w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie.

Delegowani: Antoni Olbromski, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — delegowany do sprawowania zastępczo czynności sędziego śledczego i pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łodzi, dnia 25 marca 1925 r.; Józef Szreter, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie—delegowany do sprawowania zastępczo czynności sędziego śledczego i pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łodzi, dnia 28 marca 1925 r.; Jerzy Szreter, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie — delegowany do sprawowania zastępczo czynności sędziego śledczego i pokoju w okręgu sądu okręgowego w Łodzi, dnia 28 marca 1925 r.

Przeniesieni na skutek podania: Stanisław Chojna, sędzia pokoju IV okr. m. Łodzi — na stanowisko sędziego pokoju II okr. w Mińsku Maz., dnia 31 marca 1925 r.; Dr. Michał Hołda, sędzia sądu okręgowego w Rzeszowie — na stanowisko sędziego sądu okręgowego w Jaśle, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Konstanty Iwaszkiewicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Zamościu z siedzibą w Hrubieszowie — na stanowisko sędziego śledczego sądu okręgowego w Zamościu z siedzibą w Biłgoraju, dnia 7 kwietnia 1925 r.; Dr. Ferdynand Grzęski, sędzia sądu okręgowego w Chojnicach — na stanowisko sędziego sądu okręgowego w Grudziądzu, dnia 8 kwietnia 1925 r.; Witold Korniłowicz, sędzia pokoju w Łucku — na stanowisko sędziego pokoju w Sejnach w okręgu sądu okręgowego w Suwałkach z dniem 1 maja 1925 r., dnia

9 kwietnia 1925 r.; Teodor Kobrzyński, sędzia pokoju w Horochowie w okręgu sądu okręgowego w Łucku — na stanowisko sędziego pokoju w Kurowie w okręgu sądu okręgowego w Lublinie; Antoni Celewicz, sędzia powiatowy w Krosnie — na stanowisko sędziego powiatowego w Nowym Targu, dnia 10 kwietnia 1925 r.; Seweryn Miarczyński, sędzia powiatowy w Dukli — na stanowisko sędziego powiatowego w Żywcu, dnia 10 kwietnia 1925 r.; Tadeusz Górski, sędzia powiatowy w Głogowie — na stanowisko sędziego powiatowego w Łańcucie, dnia 10 kwietnia 1925 r.; Dr. Władysław Miłoś, sędzia powiatowy w Wojniczu — na stanowisko sędziego powiatowego w Mielcu, dnia 10 kwietnia 1925 r.; Dr. Jan Tomasik, sędzia powiatowy w Sokołowie — na stanowisko sędziego powiatowego w Głogowie, dnia 10 kwietnia 1925 r.

Przeniesieni z urzędu na własny koszt: Seweryn Sołtysik, sędzia powiatowy w Kolbuszowej — na stanowisko sędziego powiatowego w Tyczynie, dnia 10 kwietnia 1925 r.

Zwolnieni na skutek podania: Mieczysław Worotyński, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Wilnie, dnia 25 marca 1925 r.; Edward Krukowski, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 25 marca 1925 r.; Stanisław Drzymała, podprokurator pomocniczy przy sądzie okręgowym w Gnieźnie z dniem 31 marca 1925 r., dnia 25 marca 1925 r., Stanisław Marjan Czerwiński, sędzia sądu okręgowego w Poznaniu z dniem 30 kwietnia 1925 r., dnia 26 marca 1925 r.; Paweł Orzechowski, sędzia sądu okręgowego w Ostrowie, dnia 28 marca 1925 r.; Dr. Alfred Janowski, sędzia sądu okręgowego w Bydgoszczy, dnia 12 marca 1925 r.; Jan Franciszek Iżycki, podprokurator przy sądzie okręgowym w Poznaniu z dniem 30 kwietnia 1925 r., dnia 31 marca 1925 r.; Diomid Wasiljew, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Lublinie, dnia 6 kwietnia 1925 r.; Mojżesz Goldberg, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 4 kwietnia 1925 r.; Władysław Stankiewicz, sędzia śledczy sądu okręgowego w Zamościu z siedzibą w Biłgoraju, dnia 7 kwietnia 1925 r.

Zwolnieni z urzędu: Bronisław Piotrowicz, sędzia śledczy II rewiru powiatu stołpeckiego, dnia 25 marca 1925 r.; Henryk Hosiasson, aplikant w okręgu sądu apelacyjnego w Warszawie, dnia 8 kwietnia 1925 r.

Przeniesieni w stan spoczynku: Dr. Leon Barański, sędzia sądu okręgowego w Krakowie, dnia 24 marca 1925 r.; Dr. Franciszek Solak, sędzia sądu okręgowego w Krakowie, dnia 27 marca 1925 r.; Władysław Buczyński, sędzia pokoju w Wilnie, dnia 27 marca 1925 r.; Edmund Rylski, sędzia pokoju w Sopockiniach w okręgu sądu okręgowego w Suwałkach z dniem 30 kwietnia 1925 r., dnia 4 kwietnia 1925 r.; Leon Kałwajć, sędzia pokoju w Sejnach z dniem 30 kwietnia 1925 r., dnia 4 kwietnia 1925 r.; Zdzisław Szewczyk, sędzia sądu apelacyjnego w Poznaniu z dniem 30 kwietnia 1925 r., dnia 7 kwietnia 1925 r.; Eugenjusz Winczakiewicz, sędzia pokoju we Włoszczowie w okręgu sądu okręgowego w Kielcach z dniem 31 maja 1925 r., dnia 7 kwietnia 1925 r.; Dr. Stanisław Komorowski, sędzia sądu apelacyjnego w Krakowie, dnia 10 kwietnia 1925 r.

Zmarli: Leopold Zatryb, sędzia pokoju w Augustowie, dnia 16 marca 1925 r.; Kazimierz Kędzierski, sędzia pokoju I okręgu w Częstochowie, dnia 21 marca 1925 r.; Antoni Mystkowski, pisarz wydz. hipotecznego przy sądzie pokoju w Kolnie, dnia 19 marca 1925 r.

ADWOKATURA:

W Okręgu Izby Adwokackiej w Krakowie.

Wpisani na listę adwokatów:

Dr. Benjamin Steinberg z siedzibą w Krakowie,
Dr. Stanisław Murkociński z siedzibą w Sokołowie,
Dr. Konstanty Kulczycki z siedzibą w Krzeszowicach,
Dr. Marek Druks z siedzibą w Przeworsku.

W Okręgu Izby Adwokackiej w Katowicach.

Wpisani na listę adwokatów:

Kazimierz Tyrka z siedzibą w Katowicach.

KONKURSY:

Opróżniła się posada sędziego sądu apelacyjnego we Lwowie.

Kompetenci o tę lub o takie same posady, które mogą opróżnić się w sądzie apelacyjnym we Lwowie, wniosą udokumentowane podania najdalej do dnia 20 maja 1925 r. na ręce Prezesa sądu apelacyjnego we Lwowie.

Przy sądzie okręgowym w Krakowie opróżniła się posada wiceprezesa sądu okręgowego.

Podania o tę posadę można wnosić w drodze służbowej na ręce Prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie do końca maja 1925 r.

W krakowskim okręgu apelacyjnym opróżnione są obecnie posady sędziów powiatowych przy sądach powiatowych w Dąbrowie i Ropczycach, tudzież jedna posada sędziego zapasowego dla krakowskiego okręgu apelacyjnego.

Podania o te posady, lub o inne równorzędne, które w międzyczasie mogą się opróżnić, w szczególności także o posady sędziów powiatowych w Krzeszowicach, w Mielcu i Przeworsku można wnosić w drodze służbowej na ręce Prezesa sądu apelacyjnego do końca maja 1925 r.

W krakowskim okręgu apelacyjnym opróżnione są następujące posady sędziów sądu okręgowego, a to: 2 posady w Rzeszowie i 2 posady w Tarnowie. Ponadto w niedługim czasie opróżni się jedna posada sędziego sądu okręgowego w Jaśle.

Podania o te posady lub o inne równorzędne, które w międzyczasie mogą się opróżnić, można wnosić w drodze służbowej na ręce Prezesa sądu apelacyjnego w Krakowie do końca maja 1925 r.

Tłoczono w Drukarni Państwowej z polecenia Ministra Sprawiedliwości. № 29045.

Cena 30 groszy.